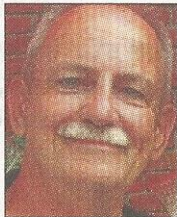

Herinneringen aan Nijkerks verleden geschreven in 'Niekarks' dialect

NIJKERK • Ab van der Horst (60) woont al twintig jaar in Groningen, maar zal zijn Veluwe wortels nooit verloochenen. Hij woonde tientallen jaren in Nijkerk en hield daar een hoofd vol herinneringen en een mond vol 'Niekarks' dialect aan over. De weerslag daarvan is te vinden in de levendige verhalenbundel *Nummer 11 en zo...*

„Alles is waar gebeurd,” zegt de auteur. „Bijvoorbeeld mijn herinneringen aan een typisch Veluwe ver-

jaardag. De bezoekers worden begroet met drie zoenen, een hand of worden compleet genegeerd, al naar gelang hoe geliefd ze zijn.”

Ab van der Horst, auteur van *Nummer 11 en zo...* 'Alles is waar gebeurd.'

FOTO UIT
PRIVÉCOLLECTIE

Op een zeker moment doet een Oma haar intrede, die meteen begint te klagen over het overlijden van haar man. „Tjóónge, tjonge, wat het ik 'n naor jaor aochter de rug!” klaagt ze. Een andere vrouw - die toch al wat gepikeerd is omdat ze zelfs geen hand heeft gehad - weet haar de mond te snoeren met de mededeling: „As ik me reet nie meer of kan veege, magge juullie me ofmaoke!”

Ook verhaalt Van der Horst in het

boek van het verblijf en later overlijden van zijn vader in een Amersfoortse ziekenhuis waar niemand hem kon verstaan. Toen ze hem een keer wilden wassen, mompelde zijn vader: „Mins, stop me gelijk in bed want ik ben drie weeke terug nog helemaol gewasse.”

Gelukkig was zijn zoon er, om te tolken. En: om het later nog eens smeug op te schrijven.

www.abvanderhorst.nl